

Evon Natura 2000 –alueen lajistoa

Evo–eteläsuomalaisen metsäluonnon suojelua ja tiedotusta -hanke

Tämän diasarjan tekemiseen on saatu EU:n Life-Luonto -rahoitustukea

HAMK
HÄMEEN AMMATTIKORKEAKOULU

Talviaikainen haaskaruokinta pysäyttää Etelä-Suomessa kiertelevät maakotkat ja lähitulevaisuudessa on odotettavissa, että nuoria kotkia jättäytyy alueelle pesimään.

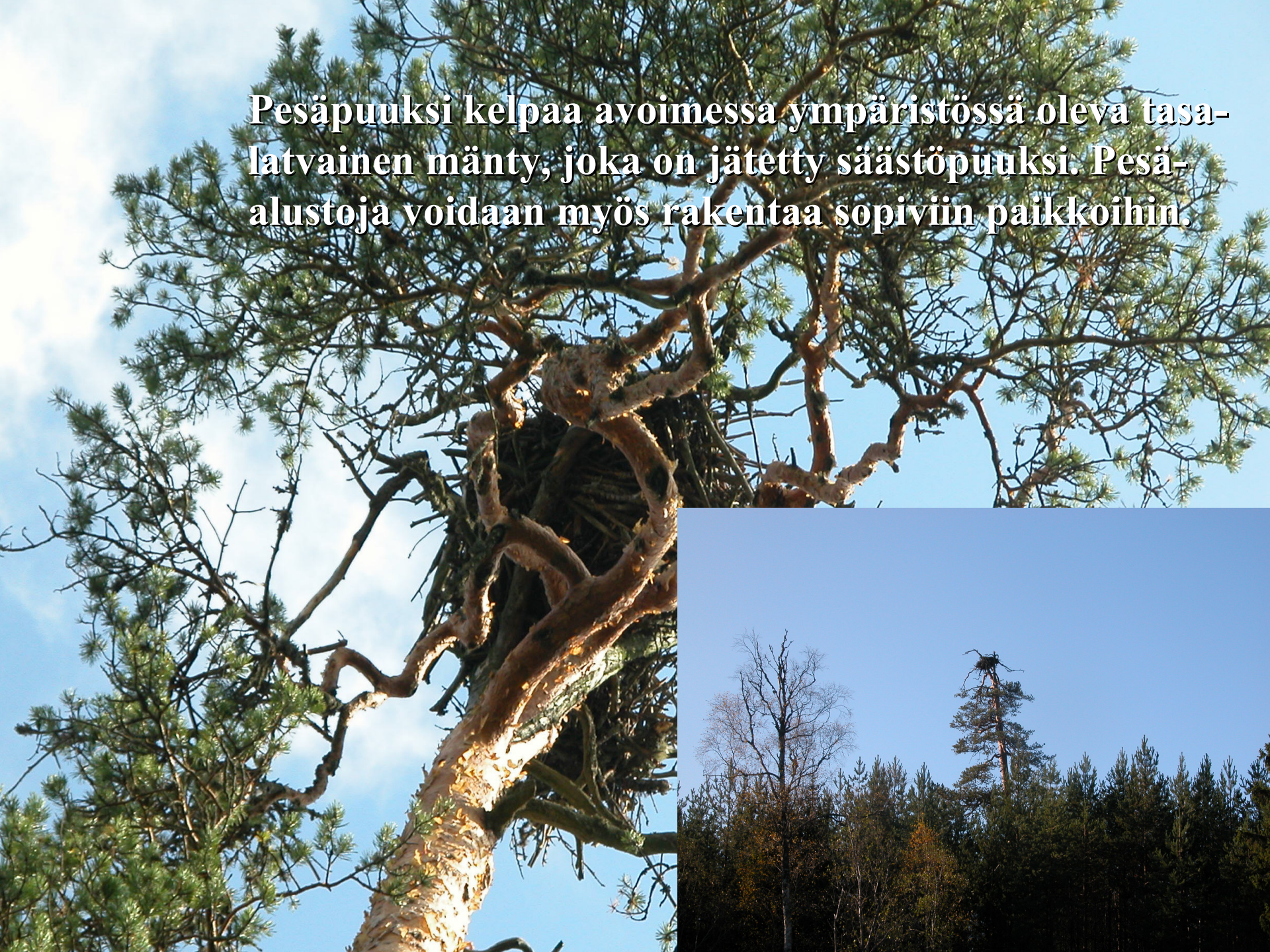
Sääksi tarvitsee pesä-
puuksi tasalatvamännyn ja pesä
voi olla asuttuna vuosikausia.

Se on pääosin kalaasyövä
petolintu, joka kuuluu
silmälläpidettäviin lajeihin.

**Pesäpuuksi kelpaa avoimessa ympäristössä oleva tasa-
latvainen mänty, joka on jätetty säästöpuuksi. Pesä-
alustoja voidaan myös rakentaa sopiviin paikkoihin.**

Kanahaukka kuuluu metsiemme peruslajistoon ja vanhat linnut asuvat elinpiirillään läpi vuoden. Talvisin ne tulevat hanakasti haaskapaikalle ottamaan osansa ja karkottavat korppiparven tieltään.

**Suurten petolintujen
pesäpuiden ja pesäympäris-
tön säästyminen on haaste
metsäammattilaisille.**

**Hiirihaukka on nimensä
mukaisesti erikoistunut
pikkunisäkkäisiin.**

**Mehiläishaukka sitä vastoin
syö ja syöttää poikasensa
ampiaisten ja maamehiläisten
toukilla. Se on käytökseltään
piileskelevä ja sekoitetaan usein
hiirihaukkaan.**

Varpushaukka on takametsien laji, joka on mieltynyt kitukasvuisiin korpimetsiin.

**Pesästä lähtenyt viirupöllön
poikanen kerjäämässä ruokaa
emoilta.**

Hautova viirupöllö pöntössä

**Helmipöllö käyttää palokärjen
tekemiä koloja pesänään, mutta
asettuu myös telkänpönttöihin.**

Varpuspöllö on vaaksanmittainen kääpiö, joka katoaa pesintäajaksi metsän kätköihin tullakseen talvella pihapiirin lintulaudalle ottamaan omansa.

Evon vanhoihin metsiin on asetettu lähinnä liito-oravalle tarkoitettuja pönttöjä, joihin myös varpuspöllöt tekevät poikueensa.

Metsokanta on vähentynyt huolestuttavasti Etelä-Suomessa. Taantumiseen on monia syitä. Soidinpaikkojen säilyttäminen ja poikueympäristöjen huomioiminen metsänkäytössä osaltaan edistää metsojen viihtymistä alueella.

Soidinpaikka sijaitsee usein rämeellä ja sen reunametsässä. Toinen tyypillinen soidinympäristö on moreenikumpareinen vanha havumetsä. Ikimetsät eivät sinällään ole metsojen soidinpaikan ehtona.

**Kaakkuri pesii harvinaisena Evon pienjärvillä ja se
arkana lintuna on pesintäaikaan häiriöherkkä.**

Rannasta erillään olevat saaret ovat kaakkurin mieleisiä pesäpaikkoja. Pesälauttojen avulla on onnistuttu parantamaan kaakkurien pesintätulosta.

**Pohjantikka eli kolmi-
varvastikka on vanhojen
lahopuisten metsiköiden
harvinaisuus.**

**Tulella ennallistettujen metsiköiden lähiympäristöön
asettui pohjantikkoja pesimään. Kuolevassa puustossa
esiintyy runsaasti kaarnakuoriaisten toukkia tikan-
poikien ravinnoksi.**

**Palokärki hakkaa pesänsä haapaan tai lahoon
mäntyyn ja sittemmin muut kolopesijät voivat
käyttää sitä asuntonaan.**

Palokärjen syöntijälkiä näkee monin paikoin ja tässä se on etsinyt hevosmuurahaisia lahosta männyntyvestä.

**Evon alueen huippuharvinaisuus on kuukkeli, joka
sinnittelee vanhojen metsien suojelualueilla muutaman
parin varassa.**

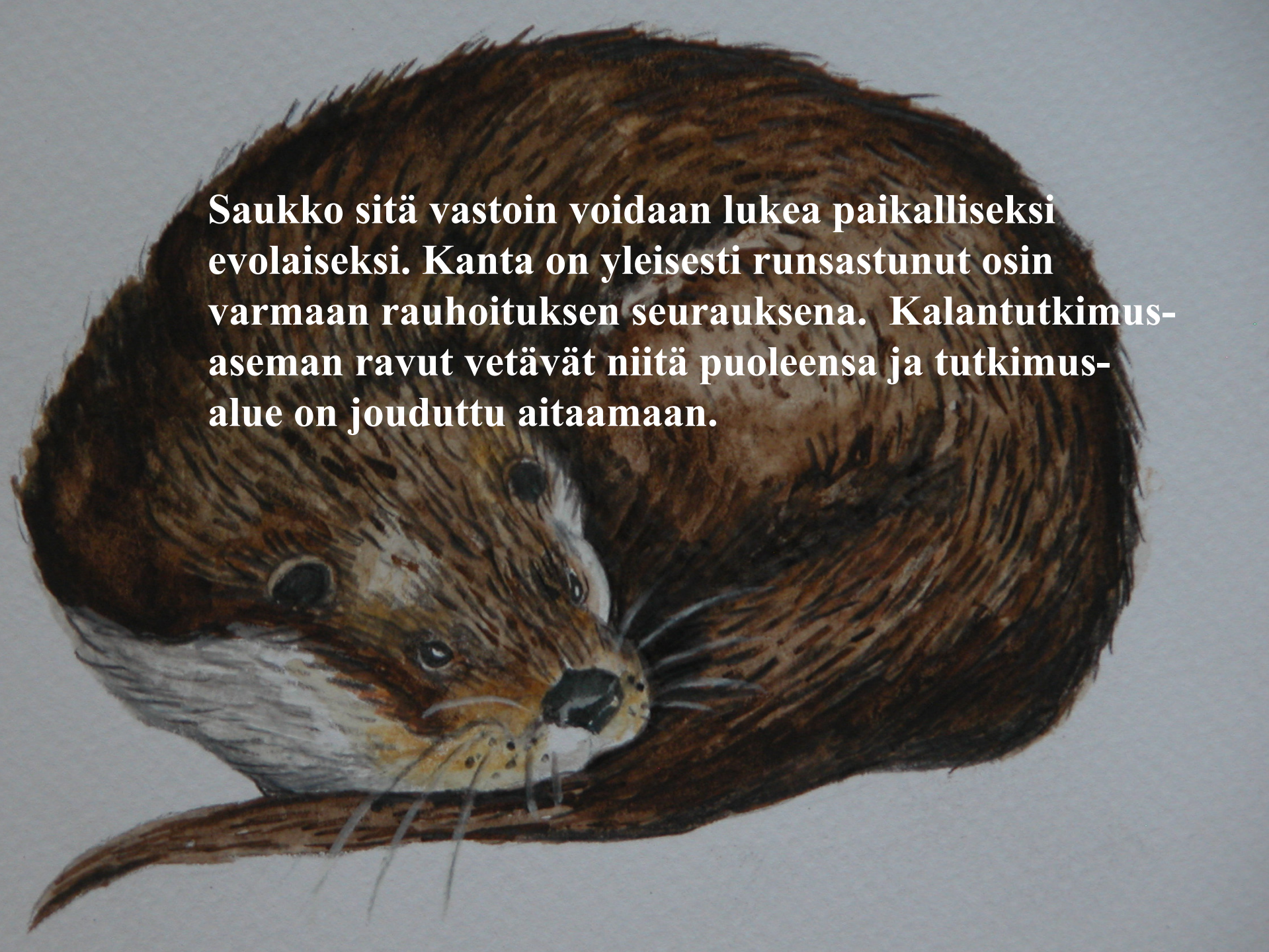

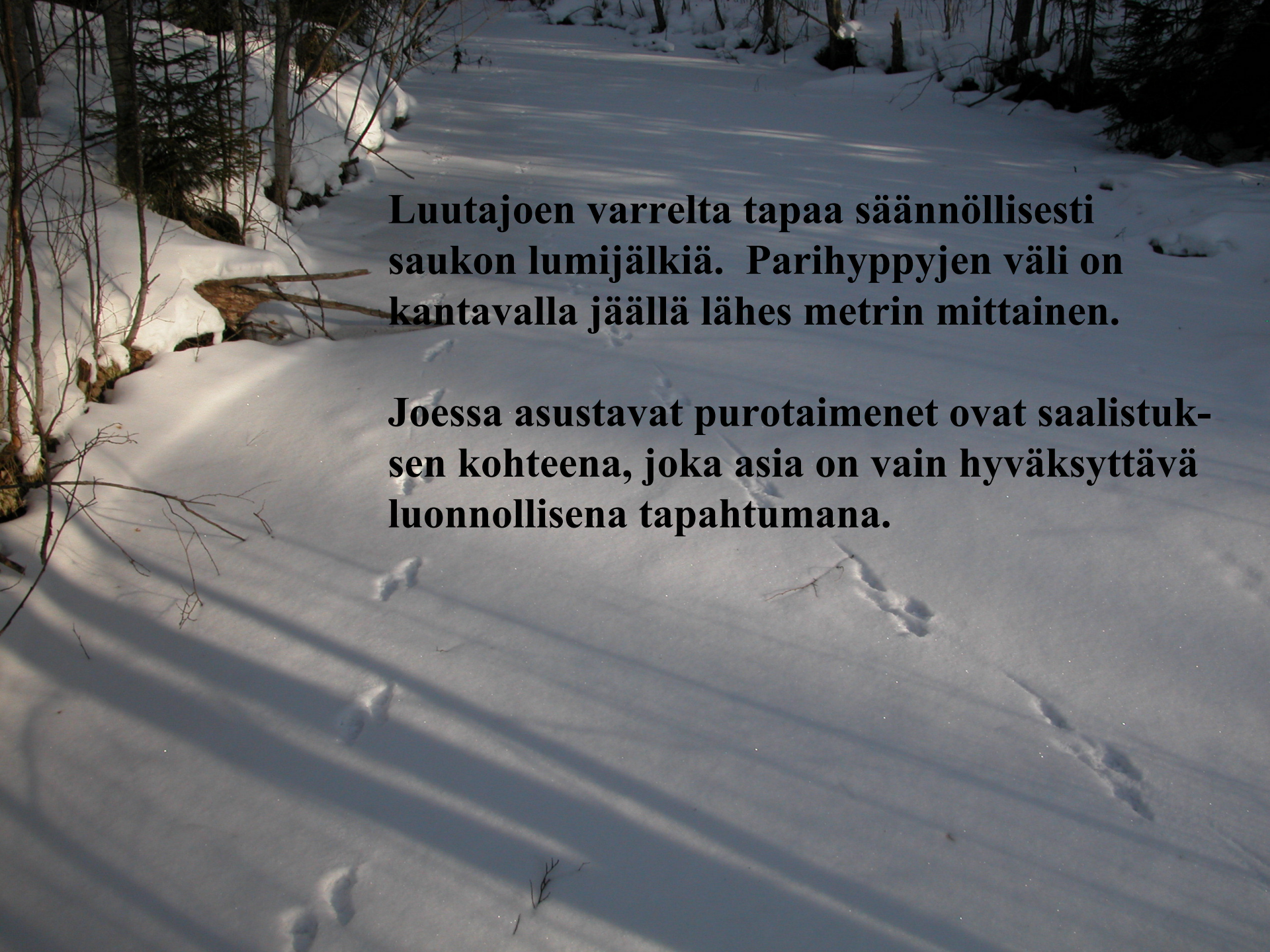
**Ilves on säännöllinen vierailija
Evon metsissä, joka voidaan todeta
lumijälkien perusteella.**

**Antoisammat saalistusmaat ovat
kuitenkin lähempänä viljelys-
maisemia.**

**Saukko sitä vastoin voidaan lukea paikalliseksi
evolaiseksi. Kanta on yleisesti runsastunut osin
varmaan rauhoituksen seurauksena. Kalantutkimus-
aseman ravut vetävät niitä puoleensa ja tutkimus-
alue on jouduttu aitaamaan.**

A photograph of a snowy forest landscape. The ground is covered in a thick layer of snow, with several sets of footprints visible. In the background, there are trees, some of which are covered in snow. The lighting suggests a bright day, with long shadows cast across the snow.

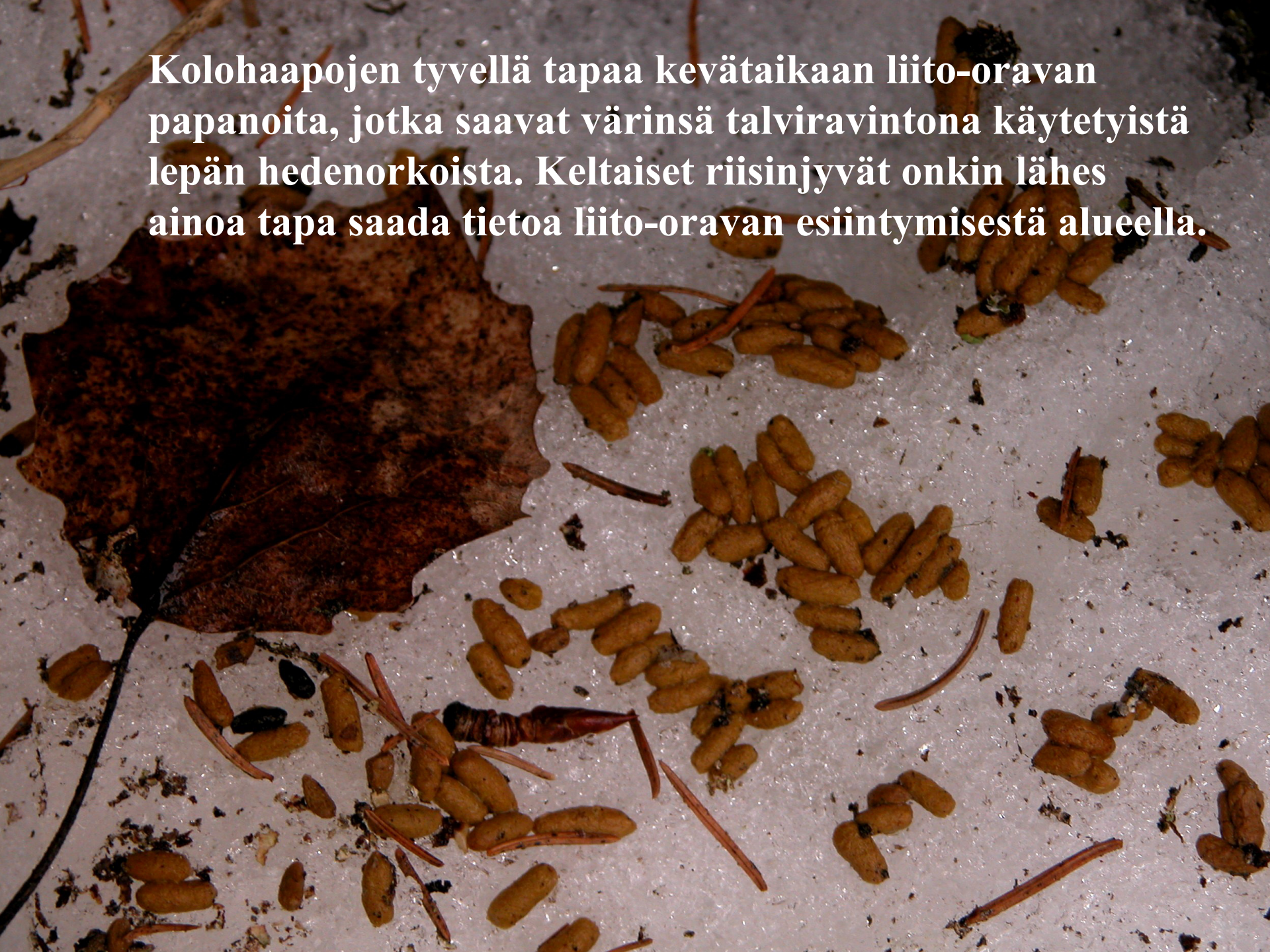
Luutajoen varrelta tapaa säännöllisesti saukon lumijälkiä. Parihyppyjen väli on kantavalla jäällä lähes metrin mittainen.

Joessa asustavat purotaimenet ovat saalistuksen kohteena, joka asia on vain hyväksyttävä luonnollisena tapahtumana.

Liito-oravista on havaintoja 20:stä eri paikasta, joista osa on lisääntymismetsiköitä ja osa oravien levähdyspaikkoja. Vanhat haaparyhmät, joissa on käpytikan koloja muodostavat perustan liito-oravan esiintymiselle.

Kolohaapojen tyvellä tapaa kevätaikaan liito-oravan papanoita, jotka saavat värinsä talviravintona käytetyistä lepän hedenorkoista. Keltaiset riisinjyvät onkin lähes ainoa tapa saada tietoa liito-oravan esiintymisestä alueella.

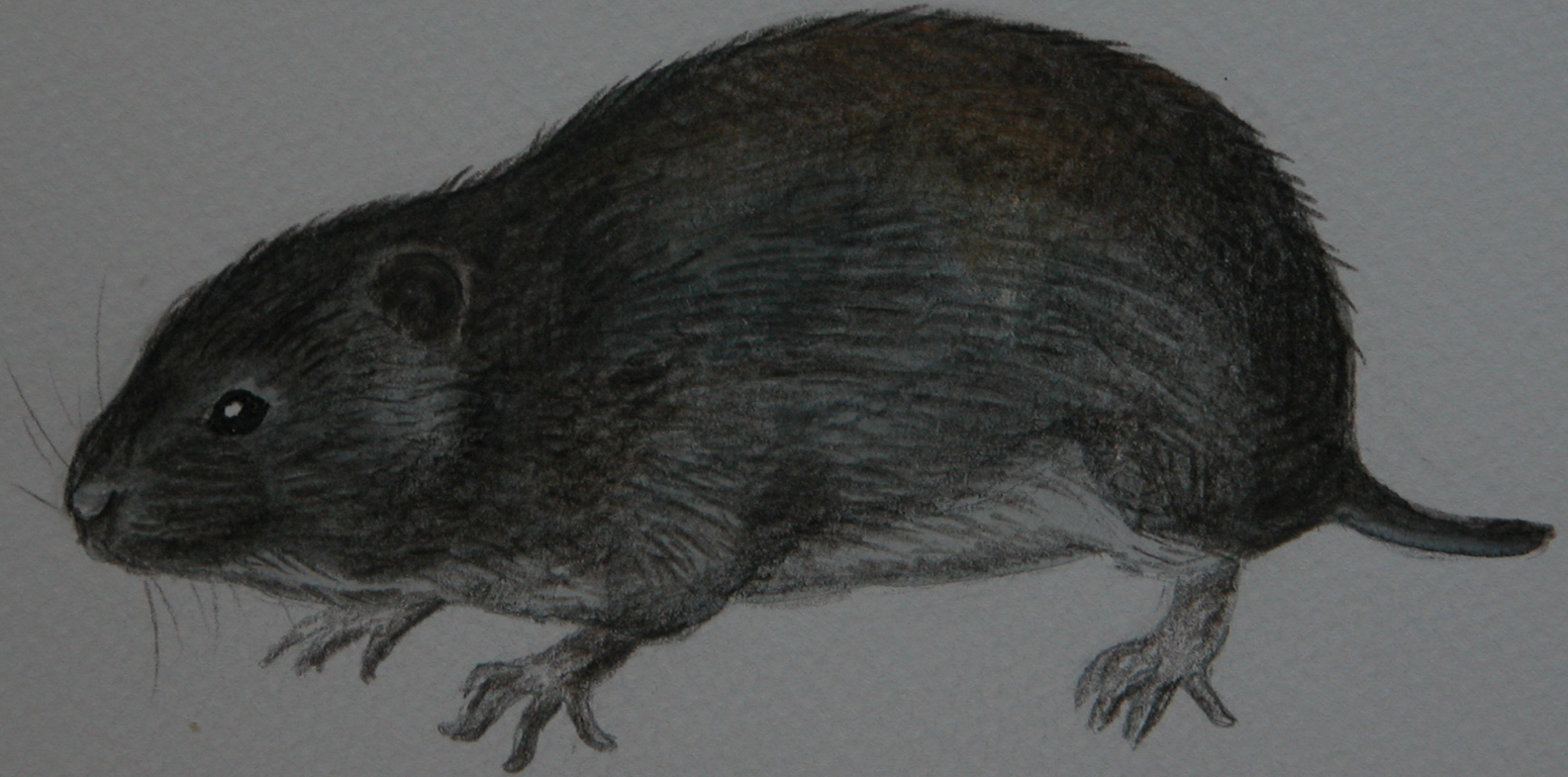
Liito-oraville on ripustettu yhteensä 100 pesäpönttöä, joissa kahdessa on asukkaat. Poikasia on yleisesti kolme. Naava ja luppo tarjoavat eristeen kevään kylmyyttä vastaan.

Boreaalisen luonnonmetsän saarekkeissa asustaa salaperäinen pikkunisäkäs – metsäsopuli. Se on erikoistunut syömään kerros- ja seinäsammalta. Metsäsopuliesiintymät ovat sirpaleina eri puolilla Etelä-Suomea.

**Metsäsopuli on teräksenharmaa, punertavaselkäinen ja
töpöhäntäinen vanhan metsän elävä.**

Evolla esiintyviä lepakoita ovat
kuvassanäkyvä korvayökkö,
pohjanlepakko ja vesisiippa

**Haapajäärä luokitellaan
silmälläpidettäväksi lajiksi,
jonka esiintyminen on
sidoksissa haapoihin.**

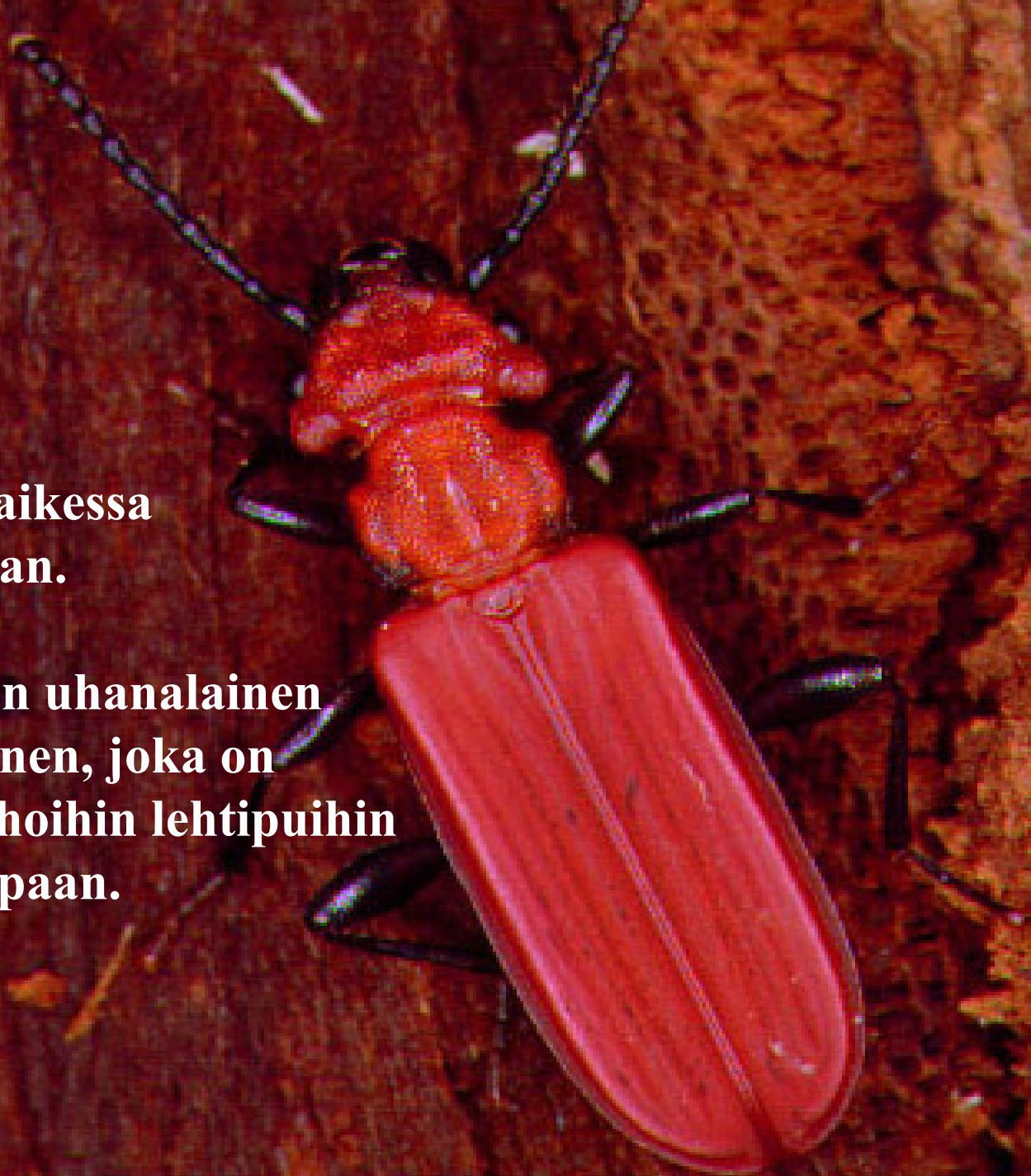

**Kulokauniainen omaa
hyvän suojavärin hiilty-
neellä puulla. Se on palo-
sidonnainen laji.**

**Punahärö kaikessa
komeudessaan.**

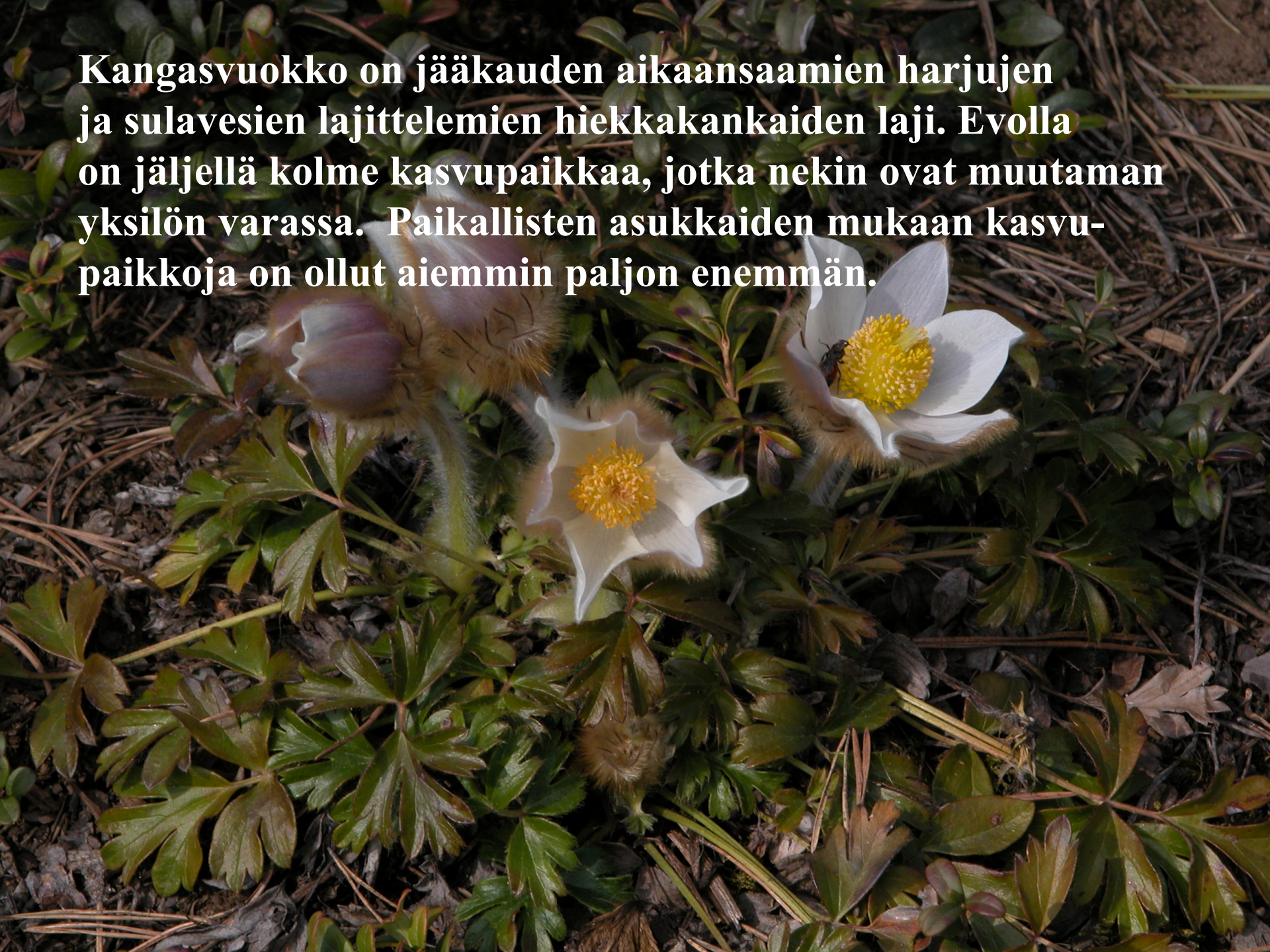
**Äärimmäisen uhanalainen
kovakuoriainen, joka on
mieltynyt lahoihin lehtipuihin
eritoten haapaan.**

Ketokatkerö on erittäin uhanalainen kasvi, josta on tiedossa alueelta vain yksi esiintymä. Se on perinneympäristön kasvi, joka huonona kilpailijana hyötyy ihmisen ja karjan ylläpitämästä avoimesta tilasta.

Kangasvuokko on jääkauden aikaansaamien harjujen ja sulavesien lajittelemien hiekkakankaiden laji. Evolla on jäljellä kolme kasvupaikkaa, jotka nekin ovat muutaman yksilön varassa. Paikallisten asukkaiden mukaan kasvupaikkoja on ollut aiemmin paljon enemmän.

**Hirvenkello on kookas
lähes metrin pituinen ja
olemukseltaan karvai-
nen kellokasvi.**

**Kasvista on alueelta vain
yksi esiintymä tiedossa ja
se luokitellaan vaarantu-
neeksi lajiksi.**

**Laji on aikanaan hyötynyt
kaskeamisen tuottamista
avoimista tiloista.**

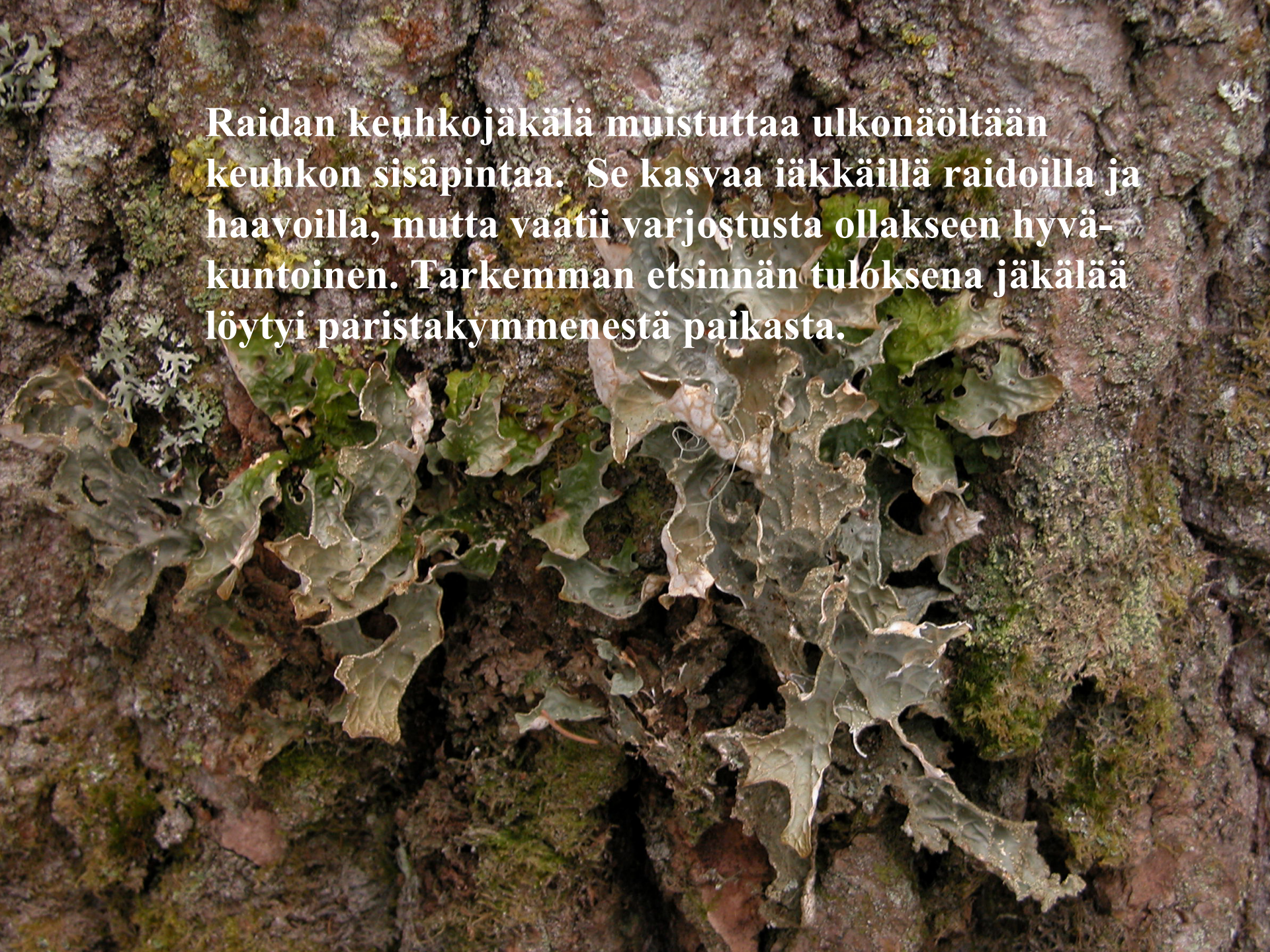
Peikonnahka on silmälläpidettävä orvakka, joka lahottaa paloalueiden havupuun kantoja ja aikaansaa ruskolahoa

Raidan tuoksukääpä kasvaa
vanhojen raitojen rungolla.
Nimensä se on saanut voimakkaasta
aniksen tuoksusta, jonka haistaa
metsässä kulkiessa jo etäältä.

Raidan keuhkojäkäle muistuttaa ulkonäöltään keuhkon sisäpintaa. Se kasvaa iäkkäillä raidoilla ja haavoilla, mutta vaatii varjostusta ollakseen hyvä-kuntoinen. Tarkemman etsinnän tuloksena jäkälää löytyi paristakymmenestä paikasta.

**Haapariippusammal on vaarantunut sammallaji,
jota tavataan vain vanhojen metsien suojelualueilta.
Kasvualustana on emäksinen haavan kuori.**

